

Arbejdsændenes Arbejdsløshedstal været akkurat det samme Tal større, end det nu er, thi naar man har søgt at bringe disse Mennesker ud af Kassen, er det selsagt, fordi man har været paa det rene med, at de repræsenterede den desværre tilstedeværende Kategori af Borgere, der maa betegnes som permanent arbejdsløse. Af Medlemstallet var ca. 10 000 ledige eller lidt over 11 pCt., og undersøger man Gennemsnitsledigheden i de før nævnte 10 Aar, viser den sig at være ca. 5 pCt., saaledes som ogsaa af den ærede Forespørger angivet, og for Juni Maaned 1910—14 i Gennemsnit 6 pCt. Den nuværende Ledighed ligger altsaa ganske vist over det normale, men kan dog ikke betegnes som værende af den Beskaffenhed — navnlig aldeles ikke indenfor alle Brancher af Arbejdsmandsomraadet —, at den kan siges at være af ekstraordinær Karakter.

Nu er dette Tal for arbejdsledige af Kassens Formand blevet bestridt i Interviews i den socialdemokratiske Presse. Kassens Formand siger, at Tallet af ledige Arbejdsmand er væsentligt større, end de officielle Tal angiver, og naar jeg spørger ham: Hvorledes gaar det til, hvad er Forklaringen derpaa? siger han: Jo, vi har en hel Del Medlemmer, som overhovedet ikke melder sig til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer. Jeg spørger, om virkelig det ærede Medlem vil gøre sig til Talsmand for Kravet om at give ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse til, medregne i denne Opgørelse Personer, som ikke en Gang drager Omsorg for at melde sig der, hvor Arbejde anvises.

Men, som sagt, Arbejdsmandsgruppen er meget heterogen, delt i en stor Mængde Brancher, der foregaar en livlig Strøm fra den ene Branche til den anden; det har derfor været nødvendigt for at faa en Ordning tilvejebragt at udtage hele dette store, forskelligartede Omraade. Men Dispensationsbestemmelsen i Cirkulæret gør det muligt efter forudgaaende Forhandling og efter Dokumentation fra Kassens Side at medtage visse Brancher i Byerne, og navnlig synes det mig, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa saadanne, som er knyttet til Fag, i hvilke de faglærte Arbejdere har Adgang til fortsat Hjælp. Vel at mærke: Saa vidt det er muligt at identificere Medlemmerne indenfor disse Brancher af Arbejdsændenes Arbejdsløhedskasse, idet, som sagt, her en Vandring fra Branche til Branche stadig finder Sted, hvorved al Udskyden indenfor denne store Gruppe vil kunne gøres

fuldstændig illusorisk. Men jeg har i gentagne Forhandlinger med Arbejdsændenes Arbejdsløhedskasses Formand, Hr. Johannes Nielsen, udtalt, at hvis man kan finde Former for Medtagen af visse Grupper her, som særlig trykkes af Tidens Vanskeligheder, og som har Tilknytning til saadanne Grupper af faglærte, som faar Støtte, skal jeg være rede til at tage dette under alvorlig Overvejelse, idet det dog ikke tør ventes, at disse Dispensationsbestemmelser, heller ikke overfor Arbejdsændene, vil blive anvendt i en saadan Udstrækning, at den hele Karakter af Cirkulæret derigennem forflygtiges, den, som kort kan udtrykkes dermed, at det er nødvendigt under Hensyn til hele den offentlige Økonomi og for at have det fornødne til at staa imod kommende Tidens Vanskeligheder paa dette Omraade at begrænse Understøttelsesydelsen det mest mulige gennem disse Maaneder, hvor dog Forholdene stiller sig gunstigere end til nogen anden Tid af Aaret, og ogsaa for dem, der er i den særdeles vanskelige og sørgelige Stilling, som jeg erkender, den er i, der er rede til at tage Arbejde, men blot ikke kan faa det. Paa Grundlag af, hvad jeg nu her har udtalt, vil jeg bestemt afvise enhver Paastand om, at der ikke i udstrakt Grad ved den trufne Afgørelse skulde være taget Hensyn til de fra Arbejdsdirektoratet fremkomne Oplysninger og Indstillinger.

Nu udtalte den ærede Forespørger gentagende, at dette overhovedet at foretage Opgørelser og undersøge Gennemsnitstal i denne Forbindelse var uden Mening. Men det ærede Medlem gør sig selv den ene Gang efter den anden, ogsaa i sin Tale i Dag, skyldig i at begaa den samme Meningsløshed. Den ærede Forespørger henviser jo til Gennemsnitstal for de og de Aar. Han siger: Arbejdsløsheden er nu saa og saa mange Procent, i de og de Aar var den gennemsnitlig saa og saa mange Procent. Altsaa, det er meget vel den ærede Forespørger, efter hans egen Mening, tilladt at foretage saadanne Gennemsnitsundersøgelser, naar de passer i hans Kram. Men det ærede Medlem kommer til at undskylde, at jeg tager mig ganske den samme Ret. Hvorvel jeg forstaaar, at den ærede Forespørgers Magtstilling i dette Samfund, efter hans egen Mening, maaske kan aabne ham Muligheder for Særrettigheder, maa jeg dog i denne Forbindelse have Lov til at hævde ganske den samme Berettigelse for mig, og jeg maa da have Lov til at oplyse, at hvis man nærmere